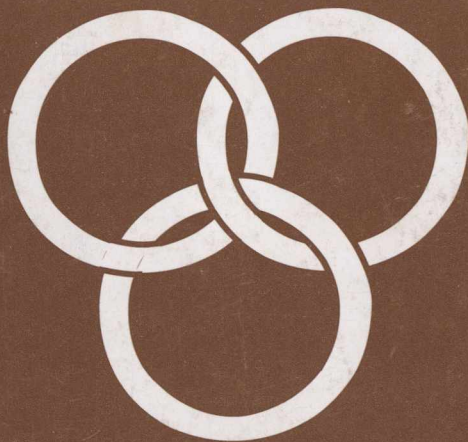

1994. IV. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

17.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó

Keresztyén ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége (KIE NSZ)

Szerkesztőség:

1085 Bp. Horánszky u. 26.
Telefon: 06/1/138-4144/59

Felelős szerkesztő: ♪

Szeverényi János

Szerkesztőség:

Ablonczy Margit
Bölcsföldi András
Hargitai Ildikó
Harmathy Zsófia
Hikisch Zoltán
Kisantal Tibor
Marton Tamás
Tóth L. Kristóf

Tipográfia, tördelés:

Zászlónk Stúdió 1035 Bp., Kórház u. 37
Telefon: 188-6183
Fax: 168-9869

Megjelenik negyedévente

Ára: 100.- Ft

Megrendelhető a szerkesztőség címén

A TARTALOMBÓL

Mivégre - Három jelzés - „Isten munkatársai vagyunk” - Tanuljunk egymástól! - Mindannyian - Izsák párválasztása - Visszasóhajtott Szovjetunió - KIE Országos Közgyűlés - Megtelt a szánk nevetéssel I. - Könyvajánlat. - Tudod-e? - Zsoltár, a hatvankettedik - Hírek - A szenvedésről - Martin Luther King - Énekek az Úr: kánon - Halálos szelleműzés - Víg egyszeregy; Karácsonyi képeslap - Miért imádkozunk? - Negyedévi imatémák - Hogyan szervezzünk imaközösséget

SZÁMUNK SZERZŐI

Ablonczy Margit református lelkész
Alföldi Kati főiskolai hallgató
Bartha Árpád
Bodrog Miklós evangélikus lelkész
Győri János Sámuel evangélikus lelkész
Harmathy Zsófia hitoktató
Hikisch Zoltán tanár
Inczeffy Imola diák, Erdély
Kovách Péter református lelkész
Nagy Csaba újságíró
Szabó Ági főiskolai hallgató
Szeverényi János evangélikus lelkész
Sztruhár András
Tóth L. Kristóf református teol. hallgató
Varga Kati tanuló
Weöres Sándor

Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!

GONDOLATOK

Radnóti Miklós: Mivégre című verse kapcsán

Az ember csak úgy gondolkozik, és mindenféle dolgok észébe jutnak. Fontosak és teljesen lényegtelenek. Felpattan hirtelen, hogy az egyik roppant - fontosat elintézte. Nyúl a telefon után, kapja a kabátját, fászkáját és szajdát. Az ajtót is sietősen zárja be maga után.

Később buszon zötykölődik sok más emberrel, akik szintén „roppant - fontosak” miatt vágtak neki a városnak. Átfut rajta, hogy vajon bezárta-e az ablakokat, mert mi lesz, ha mégis eső lesz, bár a rádió nem mondta; eloltotta-e a villanyt, és kikapcsolta-e a vasalót?

Leszáll a buszról, siet a föld alá, betuszkolja magát a zsúfolt kocsiba, 20 perc a fény nélküli világban. Képek és versfoszlányok, dallamok és mosolyok keringenek körülötte. Ő is elmosolyodik, de valaki a lábára lép és az oldalába nyomnak egy vizes esernyőt – oda a mosoly. Most ő furakszik „elnézéstleszáll-szabadlesz” és végre kinn van, kinn a felszínen.

Autók, por, fullasztó gőz.

Berohan, kirohan, elintézi, megveszi, felhívja, vár.

Este.

Késő.

Már csak néhányan járnak az utcán, az utolsó buszok indulnak.

Áll a hídon és nézi a kivilágított várost, a vizet, amelyben visszatükröződik az a „földalatti” mosoly. Újra érzi a lüktetést a szíve táján, hallja a dallamot, és már tudja az egész verssort:

„Csak ülj a földre és beszélj az égnek.”

Alfi
(Alföldi Kati)

MIVÉGRE?

*Felnőtt vagy, – szólok undorodva néha,
és nem segíthetsz rajta, lásd be végre.*

*Térj vissza, – szól egy hang ilyenkor,
csak ülj a földre és beszélj az égnek.*

Nem tudsz már? – kérdi s mintha rína.

*A szék lábától, nézd csak! balra Kína
és jobbra lóherés, örök vadászmezők.*

*Ó, hol vagy régi, indiáni gőg?
nem érdekel már, honnan fú a szél? –*

Az ember egyre vénül, verset ír, tanít...

„Csak ülj a földre és beszélj az égnek.”

S nem ül le. S nem beszél.

Felnő és azt se tudja, hogy mivégre.

1941. március 15.

CSOPORTOS BIBLIATANULMÁNYOZÁSI MÓDSZEREK

HÁROM JELZÉS

Leírás:

Az Igeszakasz elolvasása és rövid bevezetés után a csoport elcsendesedik imádságban, majd tanulmányozni kezdi az adott szakaszt. A tanulmányozáskor háromféle jelet tehetünk a versek után:

1. **Kérdőjel** - (ezt nem értem)
2. **Felkiáltójel** - (ez világos lett számomra)
3. **Nyíl** - (ez személyesen megszólított)

Egyéni elmélyedés és bejelölés után közösen beszélgetünk az adott részről. Először a kérdőjeleket vesszük sorra. Kiben milyen kérdés támadt. A vezetőnek ügyelnie kell, hogy amennyire csak lehet, ne maga válaszoljon a kérdésekre, hanem a csoport tagjai válaszolják meg a felvetődött kérdéseket. (Főként azok, akik felkiáltójelet tettek.) Különbözőképpen ítéljük meg azt, hogy a „nyíl” után mennyire mélyen kérdezzünk. Egyfelől serkentő a személyes érintést elmondani a csoport előtt, másfelől van, aki megjegyzi, ha nyíltan a gondokról és megtapasztalásokról kérdezzük. Sokszor a beszélgetés folyamán ezek spontán előjönnek.

Gyakorlati tanácsok:

Minden résztvevőnek biztosítani kell egy tollat. Jó, ha egy papírlapon rajta van az Igeszakasz, és helyet is hagyunk a jeleknek.

A program időtartama függ a kérdések és a résztvevők számától, de legalább egy órát igényel.

Egyéb megjegyzés:

Minden Igeszakasszal foglalkozhatunk, de természetesen ügyeljünk arra, hogy nagyobb csoportokkal, vagy Bibliában járatanabbakkal a kevésbé érthető részeket kerül-

jük. Ennek a tanulmányozási módnak az az előnye, hogy a Bibliáról a beszélgetést ott kezdjük, amilyen szinten áll a csoport, és hogy a tagokat erősen aktivizálja az Igével való személyes, mély foglalkozásra.

Németből fordította:

Bartha Árpád

(Kleines Methodenlexikon
zur Bibelarbeit)

„ISTEN MUNKATÁRSAI VAGYUNK”

- 5 ÉVES A KIE MUNKATÁRSKÉPZÉSE -

Idén 150 éves a YMCA/KIE, 5 éves a magyarországi munkatárs- és vezetőképzés. Ennek jegyében több írást is közlünk mostani és következő számainkban.

1989-ben Dieter Reitzner, osztrák KIE-titkár szervezésében 4 hetes munkatársképzés volt Németországban és Ausztriában magyarországi fiatalok részvételével. Így kezdődött. Azóta, hála Istennek, nagy utat tettünk meg: 15 nyári tanfolyam, területi találkozók, őszi országos találkozók, számtalan speciális szeminarium (színhátszó, tánc, sport, kézműves, irodalmi kávéház, újságíró, táborvezetési, Ten Sing), képzés az előadók számára, bizottsági munka. Segédanyagokat jelentettünk meg: Vezess! újság, énekeskönyv, játékoskönyv, bibliaolvasó füzet, szindarabgyűjtemény. Meghívtuk tanfolyamainkra az erdélyi, kárpátaljai és szlovákiai fiatalokat. Később segíttünk az ottani munkatársképző tanfolyamok megszervezésében.

Az eddigi tanfolyamon, képzéseken 1500-an vettek részt. Nagyon hálásak vagyunk előadóinkért. Mindenkit nem tudunk most felsorolni, de legalább néhányat: Dieter, Friedhart, Ablonczy Margit (Mitka), Bölcsföldi András, Gonda László, Dani Eszter, Marton Tamás, Lupták György, Bakay Péter, Szeverényi Mihály, Denke Villő, Magassy Éva, Dani Laci bácsi, Berke Sándor, Kurgyis And-

rás. Sokat segített a kezdeti lépéseknél Győri József. Emlékezetes előadásokat tartott Dr. Dobos Károly, Fabinyi Tamás, Ribár János, Berkesi Gábor, Böjtger Antal, Dr. Pröhle Károly, Dr. Gyökössy Endre, Dr. Harmati Béla, Dr. Márkus Mihály, Harmathy Zsófia, Kisantal Tibor, Márkus Gábor, Szalóki Eszter és még nagyon sokan! Ezúton is köszönjük szolgálataikat!

Tanfolyamainkon 40 tantárgy szerepel. Az oktatás négy szinten történik. A végzők oklevelet kapnak. Tananyagunk fele bekerült az idén az Evangélikus Teológiai Akadémián szervezett ifjúsági vezetőképző fakultáció anyagába. Bizottságunk elhatározta, hogy az eddigi előadásokból, írásokból ifjúsági vezetői kézikönyvet fog kiadni.

Ennyit röviden a statisztikai adatokról. A többi itt most nem írhatjuk meg, mert a keretek nem engedik. Erős reményünk, hogy volt értelme ennek a munkának. Elsőrendű célunk a gyülekezetek erősítése és a missziói felelősség ébresztése.

Megrázó tapasztalat, hogy a Mindenható munkatársaiul választott minket.

Szeverényi János

IFJÚSÁGI ÉLET A FEJÉR-KOMÁROMI EVANGÉLIKUS EGYHÁZMEGYÉBEN

Az előző számokban megjelent beszámolóktól eltérően én egy 6657 km² területen élő ifjúsági közösség életét, munkáját szeretném bemutatni.

A történet 1963-ban kezdődött, amikor befejezéshez közeledett a tanév. Oroszlány és két szomszédos gyülekezet fiataljai elhatározták, hogy a hatvanas évek szokásos táboraitól eltérően mi nem úttörőtábor, hanem keresztyén tábor szerveztünk. Nem volt előttünk olyan modell, ami segíthetett volna. Mi, a szervezők sem rendelkezettünk különösebb tapasztalattal, képzettséggel, hiszen többségben 14-16 évesek voltunk. Lelkész „természetesen” nem jöhetett velünk, így egymás közt osztottuk szét a reggeli és az esti áhítatok szolgálatait. Az Úristen különös kegyelme, hogy ezeken a szolgálatokon keresztül is meg tudott szólalni. Egyhetes táborunkat azóta minden évben megtartottuk különböző helyszíneken, többnyire a Vértesben és a Bakonyban. Először „baráti társaságként”, később egyházmegyei ifjúságként. Az első években 10-20 fiatal, az utóbbi tíz évben pedig 100-130 fiatal részvételével.

Kezdetben a résztvevők néhány gyülekezetből érkeztek, később ez a kör kitágult, és az egyházmegye minden gyülekezetéből jöttek a konfirmált fiatalok. Az utóbbi években rendszeresen fogadtunk táborozókat Felvidékről és Erdélyből is.

Fontosnak éreztük, hogy a fiatalok ne „konfirmáldójanak ki” a gyülekezetből, hanem társaik közösségében személyes hitre jutva beépüljenek a gyülekezetek közösségébe. A tábor mindig nyitott volt a más felekezetekből érkezett fiatalok előtt is (reformátusok, baptisták, katolikusok).

Szervezési szempontból lényeges, hogy egy tábor időpontja az évek során ne változzon. Így fordulhatott elő több

családnál, hogy a nyári programot, a külföldi utazást a TÁBOR időpontjához igazították. Fontos szempont a jó programelőkészítés. Ezért minden év június elején 10-15 fiatalal előkészítő megbeszélésen találkozunk. Itt osztjuk szét a csoportos beszélgetések előkészítő feladatát, és kijelöljük az egyes programok, foglalkozások szervezőit, gazdáit. (Napi fakultatív programok vezetése, hit-tan-túra akadályverseny összeállítása, ígés lapok elkészítése, a tábori újság felelős szerkesztőjének kijelölése, bibliai TOTO összeállítása).

Néhány éve a sátor nélkül érkezők részére 2 db 10-15 személyt befogadó katonai sátrat vásároltunk.

Egy ilyen tábor programösszeállításánál lényeges szempont az üresjáratok elkerülése, hogy a résztvevők mindig találhassanak értelmes elfoglaltságot. Táborunk napirendje, mely az évek során alakult ki, ezt igyekszik megvalósítani.

A reggeli áhítatok szolgálatával elsősorban a laikus középiskolás és főiskolás fiatalokat igyekszünk bevonni. Az esti evangélicációs sorozaton többnyire egy-egy lelkész szolgál. A délelőtti beszélgetések csoportjait 10-12 fős létszámban korsztályonként állítjuk össze. Ezek vezetésével is elsősorban laikusokat bízunk meg.

Minden alkalommal elolvasásra kijelölünk egy bibliai könyvet, melyet naponta TOTO kérdések kíséretében kérdezzük vissza. A hét „nagy élménye” a 6-8 versszakos bibliai memoriternek a megtanulása.

Ébéd után a táborlakók a csendes pihenés helyett különböző programok közül választhatnak: faragó szakkör (orvos jelenléte ajánlott) – énekkar – gitártanulás – gyöngyfűzés, papírhajtogatás – cserkészet (tábori oltár készítés, táborújsá előkészítés) – néptánc – misszió.

A csoportmunkák közül ez utóbbiról szeretnék részletesebben írni. Néhány éve kezdtük el ezt a munkát. Az volt a célunk, hogy a csoport tagjai keressék fel a falu idős, többnyire egyedül élő tagjait és beszélgetéssel, közös énekléssel, imádsággal enyhítsék magányos óráikat. Másrészt minden családhoz juttassanak el egy-egy meghívót a tábor utolsó estjén megtartandó gyülekezeti estre. Szorongó kíváncsisággal vártam, hogy vajon mennyire lesz „versenyképes” ez a program a többivel. Megszégyenülve tapasztalhattam, hogy volt bőven jelentkező, és akik jelent-

keztek azok őszinte szeretettel, lelkesedéssel végezték ezt a szolgálatot.

A foci pályán minden délután volt lehetőség sportolásra (röplabda, futball). A hét elmaradhatatlan eseménye a helyi Csüggedés és a tábor EFFETA futballcsapatának rangadója.

A tábor csoportjai a hét utolsó estéjén gyülekezeti est keretében szolgálnak a héten megtanult énekkel, zínádarabbal, verssel, hangszeres muzsikával a helyi gyülekezetnek és a tábor résztvevőinek. Tábori együttlétünket istentisztelettel, úrvacsorával zárjuk.

Sztruhár András

Weöres Sándor:

Mindannyian

*A virágok elhervadtak
a virágok elhervadtak
a virágok el
a virágok mind elhervadtak
a réten, ahol járok
a virágok
a bánat
mind elhervadtak
ahol járok bánat
a virágok mind
ahol a virágok
a réten el
a virágok hamar elhervadtak
mind el ahol bánat
a réten amerre járok
a virágok elhervadtak
a bánat a szívben
ahol a szívben a bánat
el a virágok
mind ahol a szív
a virágok mind elhervadtak*

(1986)

Weöres Sándor után szabadon

Varga Kati: Mindannyian

*A virágok kinyílottak
a virágok kinyílottak
a virágok ki
a virágok mind kinyílottak
a réten, ahol járok
a virágok
az öröm
mind kinyílottak
ahol járok öröm
a virágok mind
ahol a virágok
a réten ki
a virágok lassan kinyílottak
mind ki ahol öröm
a réten amerre járok
a virágok kinyílottak
az öröm a szívben
ahol a szívben az öröm
ki a virágok
mind ahol a szív
a virágok mind kinyílottak.*

(1994)

Izsák párválasztása

(1 Mózes 24,1-67)

BIBLIATANULMÁNYOZÁS A GYAKORLATBAN

Talán első olvasásra úgy gondoljuk, hogy ma már nincsenek ilyen vezetői Istennek, amelyet ebben a bibliai történetben látunk. De nézzük meg közelebbről, hátha mégis van olyan része, ami ma is aktuális lehet.

Ábrahám aggódik fia párválasztása miatt. Körülötte istentelen, bálványimádó népek laknak, ha közülük választ a fia, hamarosan – a természetszerű beolvasás miatt – követni fogja azok isteneit. Ezért az „övéi” közül kell valakit szereznie, aki a másságot tudja vállalni Izsákkal, az élő Isten követését. (Izsákot úgy látjuk az összes róla szóló történetben, hogy békességes, Istent kereső, engedelmes gyermek és felnőttként is elsősorban a szeretet dönt egyes kérdésekben. Ld. később: 27.rész.)

Így Ábrahám nem is őt, hanem helyette szolgáját küldi el párt választani (1-9. versek).

Valaki helyettem dönt? Helyettem választ? Lehetetlen! Azt mindenkinek magának kell eldöntenie! – mondhatnák sokan. Mégis komolyan kell vennünk, hogy Isten teremtette egyébként is a hozzáállót, s ő „szerzi” azt, így előfordulhat, hogy valakinek lehet ebben „segíteni” tanácsadással, imádsággal. Olyannak, aki Isten akarat szerinti vezetés alatt van.

A szolga bizonytalanodik, hiszen túl nagy a felelősség, de érdekes, hogy nem Izsák felől van kérdése, hanem a leány felől (5.vers). „Vajon akar-e követni engem idegen földre?”

A gamológusok szerint (ők a házasság-szakértők) a lányok döntenek belső tartásuk szerint. Először ők érzik meg a „dolgot”, ők jeletnek a férfi felé, ők szeretettik meg magukat a fiúval, vagy ők teszik tönk-

re a férjük életét. A „keresd a nőt!” történelmenformáló gondolata szerint a háttérben munkálkodó, sokszor név nélküli anyáknak, feleségeknek hatalmas szerepe van fiuk, férjük továbbjutásában, tönkremenetelében...

Ábrahám is a lánytól teszi függővé, mert úgy gondolja, ha az a lány el mer jönni ilyen messzire, az már megérdemli, hogy fiának felesége legyen, s lesz ereje ahhoz, hogy végigküzdje vele az idegenségből fakadó nehézségeket (7. vers).

Mindketten (Ábrahám és szolgája Eliézer is) érzik annak a felelősségét, amit tesznek, mert nem biztosak a lépések felől. Csak egy dologban azok: hogy Isten tudja vezetni Eliézer lépteit. Nem az emberek felől biztosak, hanem az Isten felől. Ez teszi lehetővé ezt a furcsa párválasztást.

Eliézer okos ember, tudja, hol kell (lehet) keresni megfelelő feleséget. A kútnál (11.vers). Abban a korban egyetlen kút volt, ahová jártak mind a városbeliek, falubeliek. És csak a nők. Nagy korszokban vitték a vizet a főzéshez, tisztálkodáshoz. Viseletük szerint azonnal látható volt, hogy valaki asszony vagy még lány. Lehett látni a hozzáállást a munkához, a család ügyeihez. Nem ő ment a lányosházakhoz ismeretlenül, hanem kívülről figyelte meg őket, minden azonnali döntésre kihívás nélkül.

A jó párválasztáshoz sokszor kell józan szem. Amelyik meglátja nemcsak az arc szépségét, hanem a munkához való hozzáállást is, s ezt igen egyszerű módon észre

lehet venni kirándulásokon, táborozásokon. Melyik lány mosogat, hámoz krumplit, melyiknek van rendben az ágya, melyik veszszük már akkor, amikor álmosan kilép a sátorból, melyik veszi észre, hogy a másik még nem eszik, melyik tud közösen gondolkodni...

Aztán a józan esztét is alárendeli Isten döntésének: imádkozik (12.vers).

Sokszor bizony csak később kezd el imádkozni a fiatalok nagy része, amikor már megtetszett valaki. Ebben a sorrendben van egy nagy veszély: ha előbb választok, s azután imádkozhom, akkor valószínűleg befolyásolni fog a másiktól való összes addigi gondolatom, s nem tudom már sem jeltől, sem másból megérteni, mit akar az Isten, mert mindenáron az lesz, azt olvasom ki, amit elterveztem. Imádkozni előtte kell!

Az imádságban jelet kér. Eliézer újra csak a szívét vizsgálja a választandó lánynak. Vajon van-e gondja az állatokra? Vajon figyel-e nemcsak az emberekre, hanem a háztartásra, a szükséges „szolgákra”, a tevékre is (13-14.vers).

A jel arra vonatkozik, hogy asszonynak való-e a lány, vagy csak önző, magát szerető, csupán kellelten kötelességet teljesítő, önmaga körül forgó hölgyemény-e. Mert bizony lehet szép valaki, okos is, de ha nincs gondja mindenkire maga körül, s nem mindenre terjed ki a figyelme – azt nem érdemes feleségül venni.

Isten azonnal válaszol az imádságra, jön egy lány, szép is, s megkéri Eliézer,

hogy adjon neki inni. A lány sűrög-forog, készséges és dolgoz. Eliézer még mindig csak figyel (15-21.vers).

Az, hogy valakinek beteljesül egy jel, még nem azt jelenti, hogy minden oké... Abszolút biztosnak lenni a dologban sok mindent próbára téve csak úgy lehet, ha valaki folyamatosan figyel. Ne egy évvel a házasságkötés után derüljön ki, hogy elviselhetetlenül rendetlen, hogy nem tud főzni, hogy nem tud és nem is szeret vasalni. Ezek ugyanis nagyon fontosak. Egy férfi megjelenése attól függ, milyen a felesége. Aki vasalt ingben jár, vagy gyűrött, foltos pulcsiban, annak a feleségéről derül ki, hogy nem érett erre a dologra. Hány és hány házasság – ami szerelmmel kezdődött – megy tönkre ezek miatt a semminek

Foto: Sz.J.

tűnő kérdések miatt! Figyelj jól, mert aki már előtte sem igyekszik, az még kevesebbet fog tenni utána!

Eliézer ajándékot vesz elő. Nem késlekedik – hiszen Isten is azonnal válaszolt –, s akkor kérdezi meg, kinek a leánya. S egyben szállást is kér éjszakára. A válasz annyira megdöbbeneti – pedig Isten egyértelmű jelet mutatott –, hogy azonnal leborul és dicsőíti az Urat (22-27. vers)

Amikor Istentől jelet kérünk, még mindig csak a bizonytalanságunkat fejezzük ki. S még a jel sem elég. Csak akkor lesz minden biztos, amikor rácsodálkozunk az útra, amelyen eddig is folyamatosan vezetett az Isten. Nem a jelek erősítenek meg valamit, hanem az, hogy Isten gondoskodni tud minden másról is, amit nem is kértünk!

Ezután Rebeka egy jó darabig nem szerepel. Megtette a magáét, ki tudja várni, míg megkérdezik valamiről. Pedig az ő szívében is megindulnak a kérdések az idegen célja felől. Mindenesetre Eliézer mindent elmond a családnak, ahogyan őt Isten vezette, s azok rácsodálkozva erre, semmit sem tiltakoznak (28-53. vers).

Nem biztos, hogy mindenkinek elegek lennének ezek a szavak, ezek a jelek. De mert Isten rendezte, a család azonnal elfogadja a történetek szerint. Ha Isten vezet, akkor a nehéz könnyűvé lehet, olyan helyzetek oldódhatnak meg, amelyek emberileg kilátástalannak tűnhetnek.

Eliézer azonnal indulni akar (54-61. vers). A család még szeretné tartóztatni, de azért megkérdezik a leányt is. Rebeka most sem ijed meg semmitől – hosszú út, idegen emberek, ismeretlen férj, messze a szülőktől, segítség nélkül stb. – azonnal igent mond, mert minden készen van.

Ha Isten készített valamit, azt mindig két-felől készíti. Akkor a másik fél nem szabadkozik, nem kéreti magát, hanem azonnal kész. Mint az érett alma, amely alá csak oda kell tenni a kezét, s az ember kezében marad.

Izsák imádkozik. A várakozása nem értelmetlen izgulással telik, nem téftlenség-gel, álmodozással. Hanem dolgozik, s épp akkor ér ki, amikor a tevék közelednek (62. vers).

Hogyan várod a párodat? Végzed a dolgot, vagy tétlenül csak álmodozol? Tudsz-e imádkozni érte előre is, tudod-e az egész Istentől várni, s nem izgalommal kapkodva, gyorsan valakit keresni? Olyan jó lenne ebben is Izsák néma példája!

Rebeka is meglátja Izsákot. Senki sem mondta neki, hogy az, de ő tudja, érzi, s azután megkérdezte már készíti is magát. Elfátyolozza arcát (64-65. vers).

Lehet első látásra szerelem? Ha az ember ki tudja várni, akkor lehet. Ha minden harmadik ember megdöbögatja a szívétet, akkor nem. Ha valaki tud a szívére vigyázni, pontos lesz a találkozó!

Rebeka nem kitérülkodik, ahogy Izsák közelebe ér, hanem elfátyolozza magát. Nem szalad a nyakába borulni, nem siet el a kapcsolatot. Szemérmes és ki meri várni, míg a férfi lép. A készséges, azonnal cselekvő, dönteni tudó Rebeka most egyszerre átadja a cselekvés lehetőségét. Igazi asz-szony!

Izsák feleségül vette Rebekát (66-67. vers).

Ilyen egyszerűen. Isten neki készítette, így fogadta el. Nem kérdezősködött tovább mint kellett, nem kíváncsiskodott feleslegesen, hanem elfogadta.

Ez a hűség feltétele is. Ha valaki nem elvárásokkal, nem feltételekkel fogadja el a másikat, hanem egyszerűen és teljesen. Ő az enyém és senki mással sem kívánom összehasonlítani, versenyztetni.

Ez a feltétele annak is, hogy téged valaki elfogadjon. Hibákkal, gyengeségekkel, elrontott utakkal, külső és belső adottságokkal együtt.

Ablonczy Margit (Mitka)

VISSZASÓHAJTOTT SZOVJETUNIÓ

A székelykeresztúri Orbán Balázs Gimnázium X-es diákja vagyok. Augusztus 17-21. között Kárpátalján, Beregrákoson, egy vallásos ifjúsági tábor egyik, vagy talán éppen egyetlen erdélyi vendége voltam. A tábor célja az ifjúság keresztény szellemben, keresztény hitre való nevelése volt. Ottani élményeimről írok meg egy csokorra valót.

„Lombos fák, szép zöld ligetek/Elmegyek én közületek” – dudorássza Jolánka, a fiatal beregszászi ápolónő, aki sokszor napi 24 órát dolgozik egyvégteben. Szeretnél-e Magyarországra költözni? – kérdem tőle, mire határozottan feleli: „Nem. Szeretem itthon. Szeretem a betegeket. Lehet, hogy ott többet lehet keresni, mint havi százötvenezer kupon, amiből egy dezodort és két kiló cukrot vásárolhatok itthon (Ukrajnában).” Elég tapintatlanul, de feltettem a kérdést: hát akkor miből élnek? „Édesapám a kolhozban dolgozott, traktorja van, ezzel a falu földjét műveli. Azonkívül malacokat nevel, ezeket darabonként hárommillió ötszázezer kuponért adja el.” – Ki veszi meg őket ilyen áron? „Inkább a falusiak” – feleli nagy nyugalommal. Több kérdést nem teszek fel, ez elég nekem ahhoz, hogy el tudjam képzelni az ukrajnai inflációt.

Szállásadónk arról mesél, hogy a „nagy” Szovjetunióban mindent lehetett kapni, hogy tele voltak az üzletek. „Mindem volt, amit csak akartunk, s bejárhatuk a fél világot. A rubelnek és a kopejkának értéke volt akkor.” A beszélgetés során döbbentem rá arra, hogy ezek az emberek még csak nem is panaszkodnak. Elfogadnak mindent, eszik a 18000 kuponba kerülő kenyeret és arra gondolnak, hogy milyen jó VOLT.

Megtudtuk, hogy nincs se mozi, se bár. Ekkor értettük meg, hogy miért jár annyi fiatal „Szövetségi órára”. Ez olyan fiatalok közösségét jelenti, akik Istent keresik, s összefüveteleiken lelkipásztoraik segítségével hirdetik az igét.

Más meglepetések is értek a beregrákosi, idén már másodszor megszervezett ifjúsági táborban, melynek mi vendégek voltunk. Idős asszonyok énekeltek ifjúsági dalokat. Volt egy olyan néni, aki éppenséggel Magyarországra ment, ifjúsági tábor szervezést tanulni.

Az előadásokat a helybeli iskola épületében tartották olyan előadók, mint például a németországi Peter, aki a tábort anyagilag is támogatta, vagy a fiatal Dani Eszter, aki már egy éve Beregrákoson tartózkodik, és a konyhán főző nénik azt mondták róla, hogy „földön járó angyal”: úgy szeretik, mintha saját lányuk lenne.

A Budapestről érkezett Szeverényi János lelkipásztor először a fiúkat nyerte meg, futballmeccs szervezésével. Előadásai után mindenki úgy érezte, hogy megkapta a szükséges lelki támogatást is.

Ezek a frissen megismert emberek – vendéglátók, előadók egyaránt – olyan lelki tisztaságúak voltak, és mi annyira otthon éreztük magunkat közöttük. Kuponos szegénységük ellenére olyan asztalt terítettek nekünk, vendégeiknek, hogy a király is megirigyelhette volna. Búcsúzóul kijelentették: jövőre is visszavárnak.

Inceffy Imola
Siménfalva

(Csoportkép a 19. oldalon)

KIE ORSZÁGOS KÖZGYŰLÉS BUDAPEST 1994.

NEMZETI TITKÁRI JELENTÉS (részlet)

„Imádkoztatok érettünk, hogy az Isten nyisson előttünk ajtót az igének, hogy szólhassuk a Krisztus titkát.” (Útmutató - Kol 4,4)

Közel négy évről kell ma számot adnom, de különösen 1993-ról. Hosszú volt az út, talán kicsit néhányan meg is öregedtünk? Átgondolni sem tudjuk részleteiben a sodrás éveit, nemhogy leírni. Tény, hogy Isten lüktető, életet teremtő erőit kaptuk meg, „ajtót nyitott az igének” korosztályunk felé, CSALÁDOT kaptunk az Atyától, szétszakíthatatlan egységet Vele és egymással, de átéltük a vajdás gyötrelmeit is, kicsinységünket, esendőségünket is.

Mennyi ajtó kinyílt! Alig győztük az átéléseket, a belépés gyermeki izgalmát, Megrázott és megváltoztatott minket az a hír és valóság, hogy belülről nyitotta ki Isten a Menny ajtaját, mert addig nem értük el azt, mert pokolban éltünk, Istenhiányban. Istennek nem ízeltt a mennyei harmónia és teljesség, mert hiányoztunk neki, mert ez SZERELEM, ez örök szövetség. Az elhagyott, a megcsalt fél jött utánunk, értünk, a lelki-szellemi prostituáltakért. (Hóseás könyve) Ő nyitotta ki a földi templomok ajtaját is, mert nem tudtunk oda banenni, mert ott nem életet sejtettünk, hanem műzeumot.

Elküldte értünk hűséges követeit, akikben már megfestesült a hazaszerető, leleményes könyörülő irtalom. Akik már vállalják a szent botrányt is, csakhogy barátjuk, korosztályuk bejusson oda, abba az állapotba, ahol Ő van, ahol kell lennünk, mert ott vagyunk VÉGRE OTTHON. (Márk 2,1-12) Így szeretett haza minket az Országba, a Bázisra, a Fészekbe, a Családba. Azután, mint a tűzből kimentettek, épphogy csak levegőhöz jutottunk, már indultunk is vissza a „pokolba”, a „távollevőkért”, mert nekünk sem kell az üdvösség ember-testvéreink nélkül! Ez a KIE, csak ez lehet.

A KIE minket csak annyiban érint és érdekel, amennyiben ezt a MINDEN embert üdvözíteni akaró isteni akaratot éli meg. (1 Tim 2,4) Erre adatott, erre kaptuk, mindent ennek kell alárendelni.

A KIE/YMCA 150 éves. Emlékezni kell a kezdetre, a lényegre. Tudakozni kell a régi utat az újaknak, hogy el ne tévedjünk. Sokan kérdezik ma meg, hogy mi az egyház, mi a célja, mit akar a KIE, mennyire maradtunk meg a XX. század végén a Párizsi Alapokon, vagyis az evangéliumon? Mit és hogyan kell ma cselekednünk? A KIE kezdete nem más, mint Isten lángoló szeretete egy emberszívben. Egy fiatal ember, aki élő hitet kapott és át akarta adni annak lehetőségét korosztályának. Ahol ez megvalósul, az a KIE és nem más. A név lényegtelen, a lelki valóság és annak testet öltése a döntő. Sokan, sokféleképpen látják és értelmezik csoportjainkat, a programokat, a munkatársakat. Sokfelé, sokféle statisztikát kell készítenünk, de Istennek csak egy statisztikája van. **Ott van a KIE, ahol az Ő Országga valóság.** A többi ráadás, vagy súlyos tévedés. A döntő kérdés a tartalom, a megvalósulás, az IGE testet öltése, vagyis az evangélium, a jó hír, örömmüzenet, téridő-anyag világba való bejutása, a Menny megnyílt ajtaján hozzánk érkező FÉNY, a „Krisztus titka”. Mi is ez? Több évtized szomjúsága, gyötrelmei, rátalálásai után bizonyossággal tudom és hirdetem, hogy a Krisztus titka a **TELJESSÉG**. A Teljesség ígérete, eljövetele és megvalósulása, hiányos, rész szerint való, diabolikusan szétesett világunkban. A teljesség, az isteni, harmonikus derű és egység kezdete a megtérés, DE annak nem a vége. Már a megtérés sem a mi atomnyi pára létünk akciója, hanem a Teljesség, az Egység ellenállhatatlan szívóerejének, hazahívó

energiájának a gyümölcse. „Minden egész eltörött” – írja Ady. Mindent preparálunk, szétszedünk, úgy mint a hitet, az egyházat, a kozmoszt, személyiségünket, egyéni, közösségi életünket.

Űrdégi amputáció asszisztensei vagyunk. Meggyőződéseim, hogy az evangélium megvalósulásának egyik leghatékonyabb, ha nem a leghatékonyabb modellje, útja a KIE-konceptió, hiszen az a Krisztus titkának ad prioritást, A TELJESSÉGET figyelembe véve, szomjazva és megvalósítva.

„Mert tetszett az egész **TELJESSÉGNEK**, hogy benne lakjék.” (Kol 1,19) Mármint Krisztusban.

„**Krisztus által minden embert TELJESSÉGRE juttassunk.**” (Kol 1,28) A KIE-nek és ezen belül az utóbbi években működő KIE-nek legnagyobb titka, ajándéka és értéke, a Teljességbe való meghívásnak az öröme. A kereszténység célja nem a Kereszt, hanem a kiindulása. A Kereszten elhangzott és megvalósult az „elvégeztetett”, és „bevégeztetett”, a „teljességre jutott” (tetelesztái) állapot. A diabolikus „tudathasadás”, az egyetemes meghasonlás legyőzöttség. Ehhez Istennek, az atyai szívnek kellett meghasadnia, egészen átokká és bűnné lennie. Sasszárnyain hordozva pokolból felemelnie az embert.

Ekkor hasadt ketté egyértelműen és végérvényűen, teljesen a kárpit, amely elválasztotta az embert a szentek szentjétől, a Forrástól. Ezt a minden ember számára megnyílt, szabad utat, lehetőséget hirdeti és éli a KIE. Minket rész szerint, önmagában véve, kiemelve az Egészből semmi nem érdekel. Csak a teljes összefüggésben.

Természetesen minden „résznek” önmagában is van értéke, de az nem elég, nem jó, nem isteni. Hiszem, hogy ha ezt a lényegét megértjük, akkor már OTTHON vagyunk, megérkeztünk. Ezek után a mennyei látással szemlélem a szétesett egyházat, világot, kegyességeket és pünkösdí lélekkel, prófétai küldetéssel látom benne az egység ígérését. „Ifjaitok látásokat látnak.” (Csel 2,17)

A látás után pedig cselekedni kell. Az egység, a teljesség csírájával, látásával a szívemben elkezdem a naponkénti, napvön is hétköznapi gyakorlati istentiszteletet. **Az egyház feladata Isten lényének a közveifítése a föld, a világ minden részébe, helyére.** Nincs tabu, nincs behajtani tilos az egyház, és ezen belül a KIE számára. A Krisztus egyháza mindig mobilis, sohasem statikus! Mindig mozgás, erő, ritmus, tavasz, megújulás, fejlődés, előre és feljebb. Programjaink, programformáink nem önmagukért vannak, hanem Isten mentő találékony, kreativitásának a megnyilvánulásai. Az egy másik kérdés, hogy emberekből vagyunk és könnyen elrontjuk a jót. De ez nem azt jelenti, hogy újra be kell szűkülünk valamilyen gettós, zárt, csak „lelki” dolgokkal foglalkozó képletbe. A KIE-nek Isteni küldetése van a világ és az egyház felé. Mindkettő felé a Teljességet kell hirdetnünk és megélnünk. Minden mindennel összefügg, egységben látom a „dolgokat”, jelenségeket: hit, imádság, áhítat, szerelem, munka, közösség, játék, humor, alkotás, természetet, a Magas Tátra erdeinek az áhitata, templomi szentsége, a gyalult fá illata és ereze, egy tehénistálló derűs nyugalma, a tokaji bor teológija, a szürkés-kék hajnal feltámasztó ereje a szentesi Tisza-parton, az őszi, délutáni fény fájdalmas szépsége, egy kis cigány szemének üzenete a szabadságról, a fecskéfészek és a fehérfalú tanya egymásra találása, és lakóik csendes egysége, táboraink szavak nélküli történései, minden, minden egységben.

Szeverényi János

Derű

„Aki hisz, az derűs, és derűje Istentől származik.”
(XXIII. János pápa)

Megtelt a szánk nevetéssel I.

Ez a gyönyörű kép a 126. zsolttárban olvasható. Az örömet, a szabadulás örömet írja le a zsolttáros. Talán kevesen tudják, hogy a Bibliában az Isten nevetéséről van szó. A 2. Zsoltár szerint a magasban lakozó Isten csak neveti a pogányok szervezkedését. Hallunk kacagást Szárai szájából, amiért is Ábrahám kénytelen későn született fiát Izsáknak, héberül: Jichaknak, azaz kacagásnak nevezni. Képzeljék el, milyen mulatságos lehetett, amikor Ábrahámék hazaszólították fiúcskájukat.... Kacaj! Gyere már haza, kész a pacall!

Valóban ítélet is volt ez az emlékeztető név Ábrahámék számára. Ábrahámékról jut eszembe egy kedves anekdota. Gyakran egy-egy kiragadott igeszakasz értelmetlenné, illetve félreérthetővé válik. Történetünk szerint azonban szándékos kiragadásról van szó.

A gyülekezet új lelkészt választott. A kereszten távozó régi lelkész búcsúbeszédéhez a következő textust kanyarította ki Mózes első könyvéből: ...és mondta Ábrahám az ő szolgálóinak: **Maradjatok itt a számmal, én pedig és a gyermek elme-gyünk...** Az anekdota a prédikációról hallgat, de a textus magáért beszél.

Apropó... kiragadott ige mellé egy kiragadott énekről. Az ifjú lelkész a Krisztus Urunknak áldott születésén kezdetű éneket választotta karácsonyra. Idő rövidsége

miatt azonban csak egy versszakot énekeltetett el, s máris a szószéken temett. A gyülekezet tehát ezt énekelte: „...Mely Betlehem mezején nagy régen, zengett ekképpen.” S ezután a fiatal ember zengte tele a templomot.

Humoros jelenetek könnyen alakulnak ki gyermekek között is. Hittanásoknak házi feladatot adtam. Írjátok le Bábel történetét, de legalább egy oldal legyen! Zsuzsika örömmel hozza legközelebb a szép fogalmazványt, mely már messziről is egy egész oldalnyinak látszott. Olvasom: Az emberek elhatározták, hogy egy magas tornyot építenek. Először leraktak egy sor téglát, majd megint egy sor téglát, majd megint egy sor téglát, majd megint egy sor téglát...- no de én nem folytatom, mert betelik ez a folyóirat is!

Növérémtől kérdezték a vasárnapi gyermek-bibliaóra után: Májuka, mi volt a mai aranymondás? A válasz: Néki növekednie kell, nekem pedig **a lábszáram!** (Károlt nem ismerőknek: alább szállanom.)

Fiatal teológus szupplikálni megy. Lelkész hátbaveregetve fogadja, máris elkészül a beosztás: De jó, hogy jöttél, ecsém! Legalább lesz, aki a tanyai szolgálatot el látja, nekem itthon kereszteléselem van. A tanyán nagy ovációval fogadják az ismeretlen ifjút. Különösen egy tagbaszakadt apa örül, hiszen a gyermekét meg kell ke-

resztelni... – De hát én még sosem kereszteltem, meg Agenda sincs nálam! – ...Sebaj! – Így az apa. – Meglátja, menni fog az! – Szegény fiú állandóan tévesztgette az egyébként átlagos gonddal elkészített prédikációját. Állandóan a keresztelő járt a fejében. Miket is kell majd kérdeznie? – A keresztelő következett. Egészen jól emlékezett még a szereztetési ígére. Elmondta. Azután jöttek a kérdések: „Kérem tőletek kedves keresztszülék, akarjátok-e, hogy ez a gyermek fiú legyen?” Döbönt csend. Végül az apa odasúgja úgy félhangosan: – De tisztelendő Úr! Ez már fiú! A teológusnak ugyancsak meleg lett.

Apropó, a meleg. Mit meleg, hőség! Olyan meleg nemcsak a teológus nyelvét gáncsolja, de ha kell, a püspökét is. Lelkészszentelőn vagyunk. A püspök mellett állok a falusi gyülekezet oltára előtt. Püspök úr prédikál: A Kísértő azt mondta Jézusnak, hogy ugorjon le a templom kárpitjáról... Felriadok. Jól értettem? Látom, többen felvillanyozódnak. Két perc múlva

Újra: ...ugorjon le a templom kárpitjáról... Bár a hőség tovább tartott, ez a két nyelvbottlás felért egy hűvös fuvallattal.

Van azonban olyan helyzet is, mikor az emberek igenis felszisszennek egy-egy baki hallatán. Fialat barátomat az Isten tökéletes orgánummal látta el, no meg versmondó tehetséggel is. Mivel aznap a Békéscsabai Evangélikus Szeretetotthonban szolgáltam, vendégemet „beugrasztottam” egy versmondásra. A hallgatóság közt, az első sorban ült N. néni, aki maga is szenvedélyes szavaló volt. Átszellemülve hallgatta a csodálatos Reményik verset. Barátom véletlenül kettőt lapozott, s már jócskán belemelegedett, mire észrevette, amit más senki nem vett észre. N. néni sem! Barátom egy PARDON szócscsa közbeszúrásával lapozott vissza és folytatta volna a versmondást, ha N. néni, akit váratlanul ért a triviális szó, nem kezdett volna hangos, hisztérikus jajgatásba.

(Folytatjuk)

Győri János Sámuel

KÖNYVAJÁNLAT

„Úgy jártam, mint a kistű, akinek felkínáltak egy marék cseresznyét, de nem vette el, hanem megvárta, amíg a vendéglátó maga adja oda neki. Édesanya kérdésére, hogy miért nem nyúlt hozzá, így válaszolt: AZ Ő KEZE SOKKAL NAGYOBB, MINT AZ ENYÉM!”

Erről vall a szerző. Aki engedte, hogy Isten maga ajándékozzon neki mindent, s nem maga markolt bele az életbe, hogy azt birtokolja. Érdekes élettörténet Hajós Médié. Sok szokatlan fordulattal, de igen tanulságos. Mindenkiene ajánlom, aki többet szeretne tudni Isten titokzatos ajándékozó szeretetéről, s annak személyiségéről. Csodálatos élet leírását olvashatjuk benne. Címe: **HAJÓS MÉDI: „AZ Ő NEVÉÉRT...”**

PARAKLÉTOSZ Könyvek (Kiskunfélegyháza, Wesselényi u. 7.)

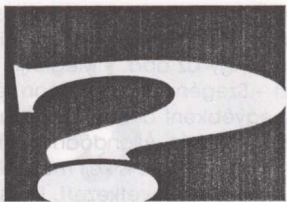

„A belső sebek gyógyítása épp olyan fontos, mint a testi sebeké. Ha valaki megvágja a kezét, azonnal fertőtleníti, ha kell, bekötözi. Miért? Mert tudja, hogy elfertőződhet, ami csak növelné a bajt. Ugyanez vonatkozik a belső sebekre is. Ha valaki belsőleg megsérül, a sebet meg kell tisztítani azzal, hogy megbocsát. A megbocsátás a szellemi fertőtlenítőszer...”

Frank D. Hammond könyve AZ ELUTASÍTOTTÁG LEGYŐZÉSE, igen érdekes olvasmány. Olyan érzésekről, sebzésekről beszél, amelyeket nem szoktunk komolyan venni, de mindnyájjan hordozzuk őket. Olyan dolgokat hoz napvilágra, amelyek ha rejtve maradnak a sötétben, sokakat távolítanak el Istentől, másoktól, s válnak érthetetlen viselkedésűvé mások előtt. Mindenkiene ajánlom, mert segít tisztázni, megtisztulni, meggyógyulni!

ZÚGÓ SZÉL ALAPÍTVÁNY 1993.

Ablonczy Margit

Mit jelent a RELIGIO – vallás fogalma a latinban?

Sokan sokféleképpen magyarázták ezt a történelem folyamán, s mind nagyon érdekes gondolatokat vet fel.

Cicero (Kr. e. 106-43) római szónok szerint a „religio” szó a latin relegere szó változata, ami annyit jelent: figyelembe venni, megtartani, tanulmányozni.

Lactantius (Kr. u. 260-340) egyházi író, egyesek szerint a „keresztény Cicero” a religare latin szóból vezeti le, ami azt jelenti: megkötni, összekötni.

Augustinus (Kr. u. 345-430) egyházatyja pedig megint másképpen a re-eligere = újraválasztani eredetét feltételezi.

Miért lényeges mindez?

Mert mindhármuk vallásról való felfogását tükrözik ezek az eredet-meghatározások. Cicero számára a vallásosság a politheista, császárkultusz, áldozatok és ünnepek a halhatatlan, de sértődékeny istenek figyelembevételére. Mert sosem lehet tudni, mit is akarnak, tehát figyelembe kell venni őket.

Lactantius számára a korai keresztény-ség idején a vallásosság valamiféle kö-

töttséget jelentett, amelyhez ragaszkodni kell. Augustinus életében pedig volt egy korai vallásosság, a manicheizmus, amelyet elhagyva újra kellett választania, döntenie Jézus Krisztus mellett.

A magyar vallás szó is sokféle jelentéssel bír. Kifejezheti azt a gondolatot, hogy megvallani, ami nagyon belső, mély érzés, meggyőződés, mint a szerelmi vallomás. Kifejezheti azt is, hogy valaki kényszerítve van, s be kell vallani valamit, a maga állapotát, vétkét, ahogyan a bűnvallás végbemegy. De utalhat a szó arra is, hogy hitvallást tenni, tehát kiállni amellett, amit hiszek, amiről mint tanú, vallomást teszek. „Mert nem tehetjük, hogy amit láttunk és hallottunk, azokat ne szójuk...” – Péter és János kiállásával.

Számodra mit jelent a vallás fogalma? A hitet azzal fejezi ki valaki, ha vallást tesz róla:

„Ha te száddal Úrnak vallod Jézust és szívedben hiszed, hogy őt Isten feltámasztotta a halálból, akkor üdvözülsz!” (Róma 10,9)

Ablonczy Margit

KÖNYVAJÁNLAT

„Mi a helye a keresztény életben az ember egyéniségének? Hogyan érvényesülhet a Szentlélek uralma életünkben saját életünk elnyomása nélkül? – a szerzők meggyőződése, hogy a Biblia szerinti keresztény élet célja korántsem emberi mivoltunk kiküszöbölése, hanem annak inkább beteljesítése.” – írja a könyv fűlszövege.

Nagy kérdéseket vet fel a könyv, s szívesen vitatkoznék a szerzőkkel, de sok kérdésben újat mondanak és jót is, ezért aki szeret gondolkodni, feltétlen olvassa el az **ELTORZULT KÉPMÁS** c. könyvet, R. Macaulay és J. Barrs gondolatait a Biblia emberképéről.

HARMATH Kiadó 1994 1447 Budapest Pf 521.

Ablonczy Margit

ZSOLTÁR, A HATVANKETTEDIK

Nincs békességem. Fel-alá járkálok a napjaimban, fel-alá járkálok önmagamban. Nincs helyem megpihenni ott benn, nincs bennem egy kő, egy pici kis sziklácska, amire leüljek.

Fáradtan járok a mosolyok között, ez az én fáradt (énemben-fáradt) mosolyomból nem kér senki. Őszintétlen lett a tekintetem, nem állapodik meg senkin. Nincs békességem.

Teljesen önmagammal vagyok tele, nincs helye békének bennem, egy lehetnyi helyet sem hagytam neki. Neki.

Minden szavam kiérdesült és érdemtelenek a mondatok. Mennyire szorít, ha nem tudod kimondani! Mert amit kimondanál: „nincs békességem”. Szavak nélkül indulok hát.

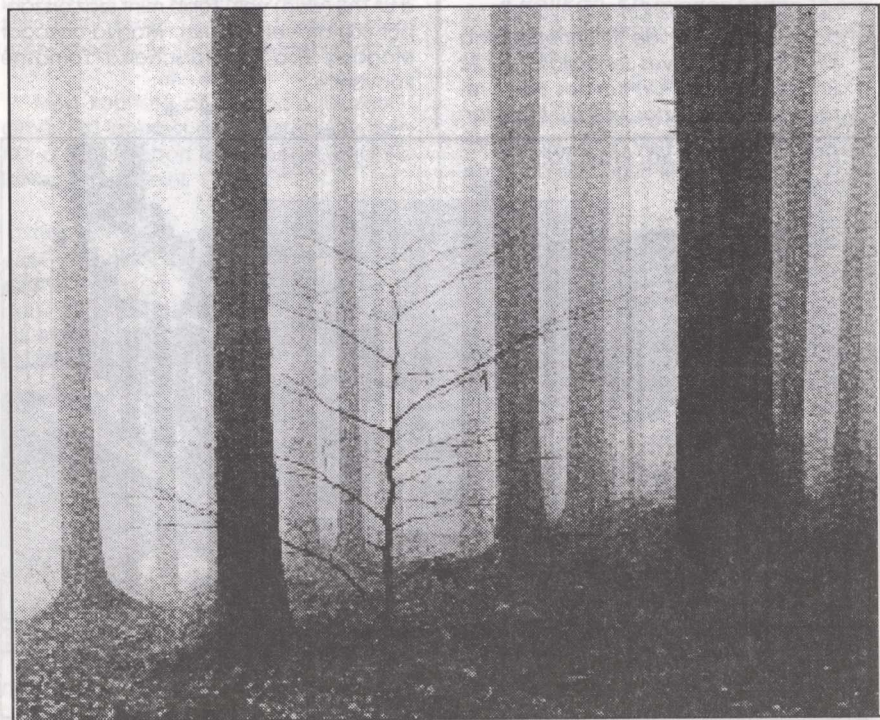
Békétlenül megyek, métereiket nem számolva, arcokat észre sem véve. Üresen megyek, hiszen már szavaim sincsenek.

A forrásnál ülök, és még nem hallok a csobogást. Az ér méhénél vagyok, de még visszafelé nézek és a békémet keresem: „valahol biztosan elvesztetem”. A kezeim tehetetlenül ereszkednek - tudod, a gravitáció. Üresek és gyengék a kezeim.

És akkor cseppen rá a víz. Nem a büszkeséggel, vagy örömmel magasba tartott, sem a dühvel ökölbe szorított, hanem lecsüngő, nyitott tenyeremre folyik, most már ömlik, most már a két kezembe fogom fel. Az arcomhoz emelem: tükör. Megmosdom benne. Szomjat olt.

Most már térdig gázolok benne és a patakmederből egyenként szedem fel a kis köveket, amin megpihenhetnek a szavak. A tiszta forrás alatt kavicsokként gyűjtöm össze a békességemet.

Szabó Ági

Idén nyáron a következő programokat szervezte a KIE:

- **Munkatárs- és vezetőképző tanfolyamok** Piliscsabán és Bodrogolasziban, gyermekhét Szankon, sporthét Csákváron, Ten Sing vezetőképző Bodrogolasziban és táncszeminárium Csömörön.
- **„HOL VAN A TI HITETEK?”** címmel csendeshétvége volt Piliscsabán szeptember 23-25-ig. Kovách Péter, Lupták György, Bakay Péter, Labossa György, Kisantal Tibor, Lázár Attila, Antal Ferenc, Alföldi Kati és Szeverényi János szolgálatával.
- **„MINDNYÁJAN EGYEK LEGYENEK”** - Október 14-16-ig **ORSZÁGOS KIE TALÁLKOZÓ** volt szintén Piliscsabán. Ezen a hétvégén találkozhattak a nyári KIE táborok résztvevői, de itt ünnepeltük a KIE/YMCA 150 éves fennállását is. Az ünnepi előadást Dr. Kovács Bálint református lelkipásztor, volt KIE-titkár tar-

totta. A hétvégén szolgált még Karácsony Violetta előadóművész, Magassy Éva, Szeverényi Mihály, Könyves Péter és a budapesti és debreceni Ten Sing, Ablonczy Margit, Kovács Ábrahám, Szeverényi János, a vecsési katolikus fiatalok ének- és zenekara, Tasnády Kriszti és Bíró Mónika (Bogyó). Az idei országos szervezésű KIE-programokon 700-an vettek részt.

* * *

A KIE NSZ október 1-jei rendkívüli közgyűlés megerősítette tisztségében Szeverényi Mihály elnököt és megválasztotta alelnöknek Kovács Ábrahám református teológiai hallgatót.

* * *

Az angliai Coventry-ban tartotta a Világgyűlését a YMCA 1994. július végén. A téma a MISSZIÓ (küldetés), az EGYSEG és a LÁTÁS (vízió) volt. Több mint száz országból 800-an vettek részt. Magyarországot Magassy Éva és Marschalkó Tamásné képviselte.

* * *

Erdély - Nagyvárad, vezetőképző

Kárpátalja - Beregrákos, vezetőképző (cikk a 11. oldalon)

Az idén már három munkatárs- és vezetőképző tanfolyam volt Erdélyben és kettő Kárpátalján. A tanfolyamokon Magyarországról a következő előadók szoltak: Dani Eszter, Gonda László, Mózes Áron, Szeverényi János és Marton Tamás.

* * *

Még kapható az „Akarsz-e játszani?” című, 100 játékból álló gyűjtemény. Szintén a KIE Irodában lehet megvásárolni illetve megrendelni.

* * *

Október 22-én, az erdélyi Tenkén, ifjúsági találkozón a debreceni MÉCSES-KIE és a budapesti PELIKÁN KIE- csoport néhány tagja vett részt. Előadást tartott Szeverényi János.

* * *

Házasságot kötöttek a következő testvéreink: Szalóky Eszter és Marton Tamás Budapesten, Surin Edit és Lipták János Békéscsabán, Paszternák Klári és Gonda László Debrecenben. Isten vezesse őket!

* * *

A budapesti Pelikán-KIE három tagjának volt a **keresztelője** a Deák téri

templomban. Isten áldja meg Alföldi Kait, Czizner Renit és Purcel Zoltánt!

* * *

A Pelikán-KIE minden hétfőn 18 órától a Deák téri templom pincéjében tartja alkalmait.

* * *

Május 15-20-án a dán KIE meghívására tanulmányi úton vett részt Szeverényi János a dániai Logumkloster Népfőiskolán.

* * *

November 7-én a Református Egyházi Zsinati Iroda székházában tartották találkozójukat a **református és protestáns-felekezetközi, missziós célú egyesületek**

és mozgalmak vezetői. A KIÉ-t Szeverényi János képviselte. A találkozót a Missziói Osztály szervezte, az alkalmat Cseri Kálmán református lelképásztor vezette.

* * *

December 1-jén Ökumenikus Ádventi Istentisztelet volt a budapesti Katolikus Egyetemi Lelkészség Kápolnájában.

MEGJELENT a KIE Színjátszó Bizottságának gondozásában a Keresztýén Színpad című színdarabgyűjtemény. Ára 200 Ft, megrendelhető a KIE irodán 1085 Budapest, Horánszky u. 26. Tel.: 06/1/138-4144/59.

A SZENVEDÉSRŐL,

vagy inkább a szenvedő emberről Jób könyve alapján

A szenvedés, a nyomorúság kérdésével mindennap találkozunk.

„Szembejön” velünk az utcán, a televízióban, az újságok híreiben, de megjelenik személyes életünkben is. A szenvedés különböző fohászaival szembesülve a legtöbb emberben felmerül a kérdés:

MIÉRT? MIÉRT van szenvedés?

MIÉRT szenved a másik? MIÉRT pont ő szenved, és nem valaki más,

aki szerintünk esetleg jobban

„megérdemelné”? Vagy: Nekem

MIÉRT kell szenvednem?

Örök kérdések ezek, amelyek már a Biblia emberét is foglalkoztatták. Az Ószövetségben gyakran találkozunk azzal a gondolattal, hogy egy-egy ember szenvedése és az általa elkövetett bűnök között összefüggés van: azért szenved, mert valamilyen nagy bűnt követett el, amiért Isten megbüntette őt. Ez a megfizetés tanítása, amely abból indul ki, hogy a szent Isten nem tűrheti a bűnt, ezért valamilyen módon meg kell fizetnie érte, meg kell büntetnie azt, aki azt elkövette. Jób könyvében a barátok ezért próbálják a szenvedő Jóbot vallomásra bírni: mit tett, amiért Isten őt ilyen szenvedéssel sújtotta? Arra akarják mindenáron rávenni, hogy vallja be vétkét. Jób azonban tudja: nem vétkezett. Ez egyébként megegyezik Istennek Jóbról alkotott véleményével:

„...ezt mondta az Úr a Sátánnak: Észrevette-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá

fogható a földön: feddhetetlen és becsületes ember, félt az Istent, és került a rosszat.” (Jób 1,8)

A megfizetés tana van a tanítványok kérdése mögött is a vakon született ember meggyógyításának történetében: „Mester, ki vétkezett: ez, vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus felelete egy újabb válasz lehetősége a szenvedés miértjének kérdésére:

„Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóak legyenek rajta Isten cselekedetei.” (Jn 9,2-3)

A szenvedés oka tehát lehet az is, hogy Isten a szenvedő ember meggyógyítása által akarja megmutatni az Ő dicsőségét, mint ahogy ebben az esetben is történt. Az is megtörténhet, hogy a szenvedő nem gyógyul meg, de Istentől erőt kap napról napra annak hordozásához, és Isten így mutatja meg rajta keresztül erejét és hatalmát. Így történt Pál apostol esetében is, amikor azért könyörgött, hogy Isten gyógyítsa őt meg kízó betegségéből:

„Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. Emiatt háromszor kértem az Urat, hogy távozzék el tőlem. De ő ezt mondta nekem: „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” (2 Kor 12,7-9)

Jób barátainak annyiban igaza van, hogy a szenvedés oka legtöbbször valamilyen emberi bűn vagy mulasztás. Vagy azé az emberé, aki szenved, vagy pedig másoké, vö. pl. a levegő illetve a víz szennyezettsége miatt meglévő betegsége-

Erőt ad a megfáradtnak...

gek. A szenvedés tehát ilyen módon következménye lehet a bűnös cselekedeteinknek, mulasztásainknak, vétkeinknek, de semmiképpen nem valamiféle „isteni megfizetés” eszköze.

A Szentírás úgy is beszél a szenvedésről, mint próbáról. Isten fegyelmező, fenyítő eszközerő:

„Szenvedjétek el a fenyítést, hiszen úgy bánik veletek az Isten, mint fiával. Hát milyen fiú az, akit nem fenyít meg az apja? Ha pedig fenyítés nélkül maradtok, amelyben mindenki részesül, fáttyak vagytok, nem pedig fiak.” (Zsid 12,7-8)

Sokféle válaszlehetőség van tehát a szenvedés miértjének kérdésére.

Sok esetben a válasz teljes egészében titok marad. Ezért nem „húzható rá” semmiképpen sem egyféle válasz mindenféle szenvedő ember esetére. Vigyáznunk kell, nehogy Jób barátaihoz hasonlóan rossz vizsgálatónak bizonyuljunk!

A **MIÉRT** kérdésre adható válasz megkeresésénél sokkal lényegesebb, hogy megtaláljuk a módot, amivel segíthetünk a szenvedő embernek, fájdalmak elhordozásában.

Erre figyelmeztet Muntag Andor is Jób kommentárjában:

„Akik alapos ismereteket szereztek a lelki élet rendjéről és törvényeiről, azok könnyen követik el azt a hibát, hogy a szenvedő ember további vizsgálódásuk tárgya lesz, valójában eddigi ismereteik igazolását, vagy bővítését keresik az „eset”-ben, elfelejtik magát az embert, vagy ha gondolkodnak rá, azt hiszik, hogy elegendő közölni vele az ismereteket. Jób barátai az ilyen tudósok példái.” (130. o.)

Jób könyve sokat segíthet abban, hogy megértsük:

„Baráti szeretetre van szüksége a szenvedőnek.” (Jób 6,14)

Erőt ad a megfáradtnak...

Társra, társakra van szüksége, akik vele együtt szenvednek, mert

„senki se tudja önmagát vigasztalni, hanem mindenki rászorul a baráti, testvéri vigasztalásra is... A régi bölcssek azt gondolták – a mai „bölcssek” is így gondolkoznak –, hogy aki eljut a bölcsességnek, azaz a hitnek, istenfélelemnek magas fokára, az minden nehéz helyzetben megtalálja a megoldást, az önmagán is tud segíteni (vö. Lk 4.23)... Lelki nyomorúság esetében még kevésbé tud magán segíteni az ember, legyen bár a legbölcsőbb is, mert nem elég az ismeret, a bölcsesség: hallani kell a vigasztaló szót, tapasztalni kell az együttérző szeretetet.” (53. o.)

„...a szenvedőnek nem „megoldásra”, az összefüggések feltárására, hanem vigasztalásra van szüksége. Ezt pedig csak egyetlen módon lehet megtenni: ha türelmesen és nagyon figyelmesen meghallgatják őt; ha megértik, hogy ő most nem az embereknek panaszkozik, hanem az Istennek. ...a bölcseknek, a sokat tudóknak, akik ráadásul még hívők, kegyesek is, nagyon nagy kísértése, hogy mindig csak beszéljenek, elmondják a véleményüket, és ezzel beléfojtsák a szót a szenvedőbe.” (166-167. o.)

„...azt is megtanulhatja minden hívő ember és a gyülekezet is, hogy nem elég csak ismerni a szép ígéret, az elődöktől örökölt tanítást, alkalmazni is tudni kell azokat. Különösen így van ez akkor, amikor szenvedő emberrel találkozom. A jól ismert igék idézése a legjobb szándék mellett is rideggé, üressé tehetik a kegyes emberek beszédét.” (46. o.)

„...a szenvedő ember láttán nem az istenkérdéssel kell foglalkozni, hanem a szenvedő emberrel, nem az Istent kell védelmezni, hanem a szenvedő embert... Igen, Jób a szenvedővel való együttműködésre (a jól ismert görög „szümpathia” szó is ezt jelenti!) hív, arra, hogy vállalni kell a szenvedő embert.” (151. o.)

A szenvedővel szembeni magatartásunkban nagyon lényeges az empátia, a másik szenvedésébe, fájdmába való beleérző, behelyezkedő képesség. Ebben segíthetnek a következő gondolatok:

„...a kísértésben lévő ember egyetlen lehetősége belekapaszkodni abba, amit biztosan tud Istenről. Nem kétségbeesni, nem azt kutatni, amit jelenleg tapasztal, ami bizonytalanná tette őt, hanem erősen ragaszkodni ahhoz, ami egyszer már az övé volt. És ezt a biztosat újra Isten elé vinni.” (82. o.)

„...valóban nagy kérdés az, hogy milyen az ember magatartása a szenvedésben. Jób egy még nagyobb kérdéssel állít szembe: milyen magatartást tanúsít Isten, amikor én szenvedek? Ahogyan az „azelőtti” időre nézve nem a boldogság, gazdagság és biztonság volt a legfőbb Jób számára, hanem az, hogy vele volt az Isten, úgy a „most”-nak nem az a legnagyobb gyötrelme, hogy szenvedni kell, magára maradt, hanem az, hogy úgy látja: ellenségévé vált az Isten.” (215. o.)

Ez a kísértés minden szenvedő emberben megfogalmazódik: Isten elhagyott, elrejtőzött, sőt az ellenségemmé lett. Mégis:

„Jób tudása (vö. Jób 19.25) olyan belső meggyőződés, amely akkor is megmarad, ha a tapasztalat, az események azokat látszanak igazolni, akik őt a tan (ti. a megfizetés tana) alapján elfítélik. Ez az ismeret megengedi azt is, hogy „ok nélkül” történik valami, hogy az Istenf, Isten cselekvésének indítékait nem mindig lehet felismerni... ez a tudás, ez az ismeret, azt a reménységet tartalmazza, hogy Isten melletttem van.” (153. o.)

„Jób számára Isten uralmából, hatalmából következik, hogy senki nem vonhatja felelősségre őt, ő azt teheti, amit akar. Isten hatalma azt jelenti, hogy „ok nélkül” tehet, amit akar. Aki együtt tud

Erőt ad a megfáradtnak...

szervenedi Jóbbal, az vele fog egyetértetni, nem a mindent tárgyilagosan „kívülről” szemlélő, és a Tan igazságát védő Elihuval.” (257. o.)

„Ha nincs döntőbíró Isten és Jób között, ha Isten fölött már senki nincs, akkor mégiscsak Istenhez kell fordulni, neki kell elmondani a panaszt, ha úgy tetszik, a vádat. ...Jób a legreménytelenebb helyzetben valami titkos reménységgel Istennel szemben Istenhez fordul. ...Ez a küzdelem valami nem látható bizalomból fakadhat, vagy legalábbis egy végső, nagy merészségből: hátha van valami az Istenben, amibe a kétségbeesett ember belekapaszkodhat (vö. 1 Móz 32, Jer 11, 18-23, 12, 1-6, 15, 10-14, 17, 12-18).” (79. o.)

A szenvedő embernek való segítségnyújtásunkban nagyon nagy szerepe van a csendnek. Csendben lenni a másikkal együtt, csendben lenni Isten előtt. Ez a csend sokszor sokkal jobban kifejezi a szeretetünket, az együttérzésünket, mint bármilyen csodálatos emberi beszéd.

„A nagy szenvedés és kísértés mélységeit megjárta ember elnémul Isten előtt. Csendes lesz és alázatos. Csak az a furcsa, hogy valami ilyesmit akartak volna elérni a barátok is. Miért nem érték el? Jób könyve erre ezt a feleletet adja: csak Isten tudja elérni. Amit a barátok tettek, az összezavarása volt Isten dolgainak. Ha Jób parányi jelentéktelen semmi Isten világában, akkor a barátok is azok. Az ember csak együtt szenvedhet embertársával, együtt kiálthat vele Istenhez, meggyőzni nem tudja.” (298. o.)

Jób könyve is hirdeti a számunkra:

„Istennek van célja, szándéka a földi élettel is. Isten igazi akarata az emberrel az, hogy az ember boldogságban, békeségben, hosszú életet éljen. Ezért igaz az is, hogy a szenvedőnek szeretetre van

szüksége, arra a szeretetre, amely megérti a szenvedőt, tud vele együtt szenvedni, mert tudja, hogy ez baj, csapás, és tud együtt küzdeni a szenvedővel, azért, hogy sorsa jóra forduljon.” (323. o.)

„Jób életének menete nem olyan, amilyennek általában az ember életét látjuk: valahol eléri a csúcspontot, van valami, amire azt mondhatja, hogy ez a legjobb, azután egyre nehezebb és egyre nehezebb lesz. Jób könyve még a végén is tud valami újat mondani az Úrról: az Úr tud mindig jobbat, mind nagyobb áldást adni, nem az elején adja a legjobbat, hanem azt a végére tartogatja! (vö. Jn 2, 10)” (320. o.)

Remélem, hogy ez az idézet-gyűjtemény nemcsak gondolatokat ébreszt abban, aki olvassa, hanem közelebb visz mindannyiunkat a szenvedő emberhez.

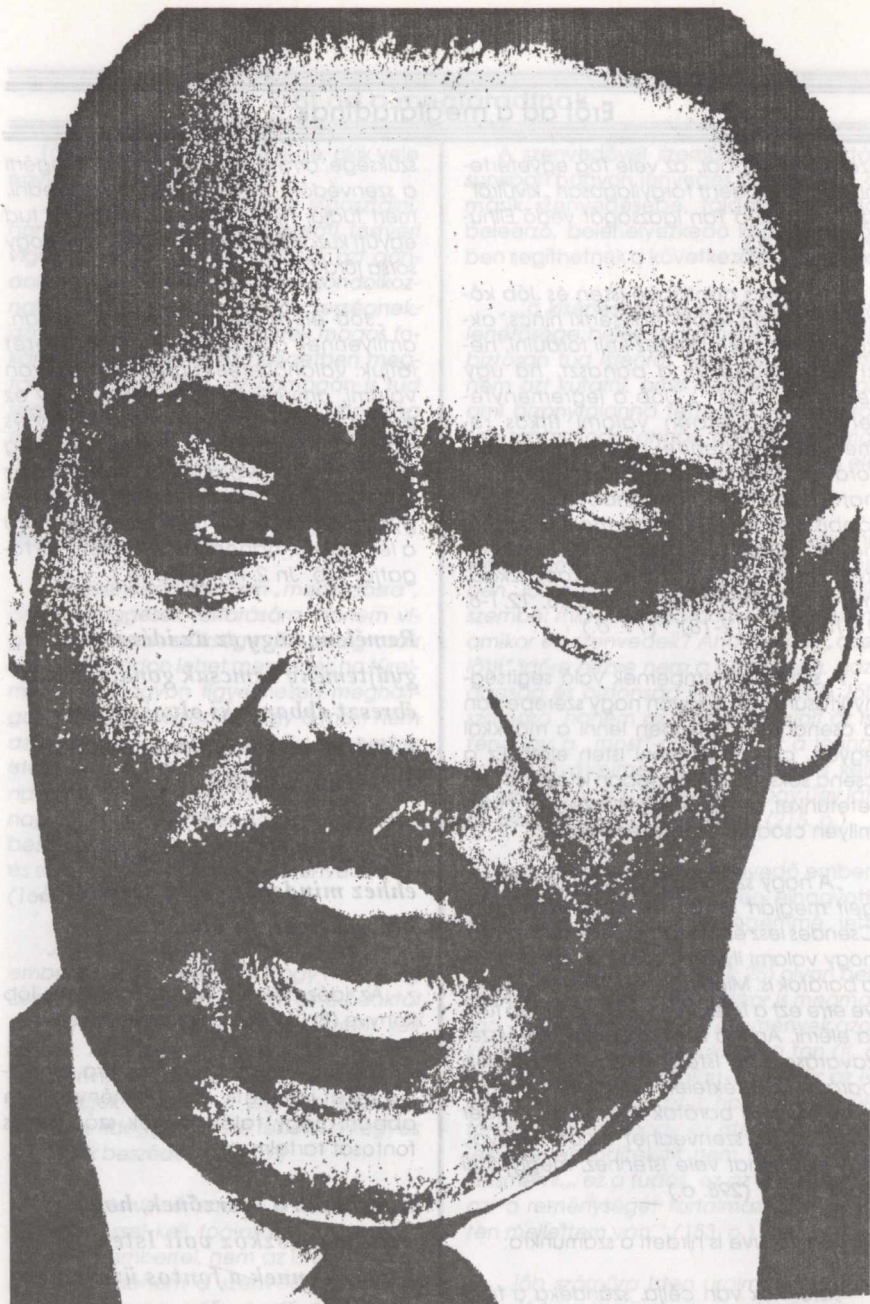
Isten adjon mindnyájunkban ehhez mindenkor elég szeretetet, bölcsességet, türelmet!

Az idézetek Dr. Muntag Andor: Jób könyve (Bp., 1982) c. könyvéből valók.

A könyv olvasása számomra rendkívül sokat jelentett, ezért reménykedem abban, hogy talán mások számára is fontosat tartalmaz.

Köszönöm a szerzőnek, hogy alkalmas eszköz volt Isten kezében ennek a fontos üzenetnek az átadásában.

Kovács Péter

„Az igaznak emlékezete áldott”

MARTIN LUTHER KING

Dr. Martin Luther King 1929-ben született, abban az évben, amikor olyan könyv jelent meg az USA-ban, melyben a következőket írták a négererkőről: „képzett néger nincs, agya nem alkalmas magasabb szellemi értékek befogadására”.

Édesapja baptista lelkész, mint volt anyai nagyapja is. Hat éves, amikor édesapja felveszi tiszteletből a reformátor iránt, a Martin Luther nevet.

A szabadság hazájában, ahová a világ minden tőjéről menekültek az emberek a zsarnokság és a szegénység elől, a néger másodrendű polgárnak számított. Alacsonyrendű kaszként kezelték őket. Nem tölthettek be vezető állást, számtalan helyre be se teheték a lábukat. Ahol a fehérek nem tudták **elkülöníteni** őket, pl. autóbuszon, ott is külön részt jelölnek ki számukra. King gyermekkorában többször éli át a megvetettség érzését. Buszon apjával együtt „fekete fattyúnak” nevezik. Ekkor döbben rá életében először, hogy a **hivatalos törvény lehet rossz is.**

15 éves, amikor először találkozik Mahatma Gandhi gondolataival. Gandi volt az, aki a történelemben talán először vitte át a gyakorlatba a Hegyi Beszéd Jézusi elveit, a csoportra, a társadalomra vonatkoztatva.

King is felismerte és keményen hirdette szóval és cselekedettel, hogy **a Szentírás az egész emberrel foglalkozik**, nemcsak a lélek, hanem a test számára is van üzenete.

„Az a vallás, amely az egyénnél ér véget, végez önmagával.”

„Igen, szeretem az egyházat. Hogy is tehetnék másként? Lelkipásztor fia, unokája és dédunokája vagyok egyszerre. Igen, én a Krisztus testének tekintem az egyházat. De jaj, mennyire meggyaláztuk és megsértettük ezt a testet szociális hanyagságunk miatt, s attól való félelmünk-

ben, hogy nehogyan valamiképp non-konformisták legyünk! Úgy van rajta az Isten ítélete a mai egyházon, mint még soha eddig. Ha a mai egyház meg nem találja az ősegyház áldozatos szellemét, el fogja veszíteni hitelét, milliók tiszteletét, s oly jelentéktelen szociális klubba válik, aminek többé nincs értelme a XX. században.”

Gandhi, majd később King hirdeti:

„Meg kell tagadni az együttműködést a gonosz rendszerrel szemben”. A módszer **az erőszakmentes ellenállás, a polgári engedetlenség.**

„Jóval győzd le a gonoszt.”

„Erőszakkal megölheted a gyűlölködőt, de nem ölheted meg a gyűlöletet... Sötétséget sötétséggel elűzni nem lehet, csak a fény teheti azt. **Gyűlölet nem űzi ki a gyűlöletet, csak a fény teheti azt.**”

Rámutat Krisztusra, aki a kereszten a jóval győzte le a rosszat, szelíden, erőszakmentesen. Látszólag gyengén, vereséget szenvedve.

Az erőszakmentes stratégiának négy alaplépése van:

- az igazságtalanság tényeinek megállapítása
- tagadás
- önmegtisztítás
- akció

Szelíden, imádkozva, énekelve hajtották végre akcióikat. Bizonyos igazságtalan törvényeket nem tartottak be, vállalva érte a meghurcolást.

A híressé vált autóbuszbojkottal indult King mozgalma, amely sok áldozat után meghozta jó gyümölcsét is.

Később az egyik áldozat maga King volt. Az erőszakmentesség prófétái, Gandhi és King erőszakos halál áldozatai lettek.

1955-ben egy bizonyos Parks asszony, **Montgomery** városában a tömött autóbuszon, a vezető utasítása ellenére sem volt hajlandó átadni helyét fehér férfiaknak. Ezért letartóztatták.

A város egyik baptista lelkésze King volt, akit megválasztottak az ellenállás vezetőjének. A nagy városokban a négerek egyszerűen nem szálltak fel a buszokra, ezzel nehéz helyzetbe hozva a közlekedés tulajdonosait és persze a város vezetőit. 53 néger taxis buszjegy áron szállította az embereket.

Később a világ minden tájáról adományok érkeztek az akciót támogatók. Ezekből teherautókat vásároltak. A 382 (!) napos bojkott meghozta gyümölcsét.

Ezzel a győzelemmel nem ért véget a mozgalom, sőt csak a kezdetet jelentette.

Számtalan más városban hasonló akciókat indítottak a négerek. **20 millió néger kezdett talpra állni.** King és barátai, köztük számtalan lelkész szervezett, vezetett.

Másik jelentős állomása a mozgalomnak, Birmingham városa volt. Itt volt a legerősebb a terror. Maga a fasisztoid Ku-Klux-Klan is megfélemlítette a város négereit. Robbantottak templomokat, gyilkosságokat követtek el, sokszor büntetlenül is. King ide tette át székhelyét. A város különböző pontjain, intézményeiben üléssztrájkokat szerveztek.

„Töltsétek meg a börtönöket.”

Ez volt Gandhi és most King egyik jel-szava. Ő maga 18-szor volt börtönben. Valóban megteltek a város börtönei. Kicsi gyermekek, de az öregek is vállalták a veszélyt. Tömegek vonultak ünneplő ruhában, zoltárt énekelve a börtönökhöz.

Az aszfalton térdel imádkoztak. Sokszor lebénult és megdöbbent a hatóság, de számtalanszor brutálisan csapott le a védtelen emberekre kutyákkal, vízágyúval, gumibottal.

„Szeressetek, bocsássatok meg és tüntessetek!”

„Az eltorzult fehéréknek szüksége van a négerek szeretetére.” (!)

Itt is győzött King és mozgalma.

A néger népet Is-ten népévé tette!

Montgomery, 1955

„Hétfőn, december ötödikén ne utazz autóbuszon, se munkába, se a városba, se iskolába, se bármilyen más helyre.

Még egy néger nőt tartóztattak le és börtönöztek be, mert nem volt hajlandó átadni a helyét az autóbuszon.

Ne utazz autóbuszon se munkába, se a városba, se az iskolába vagy bárhová hétfőn. Ha dolgozol ezen a napon, szállj taxiba, vagy kéredzkedj fel egy ismerősöd kocsjára, vagy menj gyalog.

Hétfőn este hét órakor gyere el nagygyűlésre a Holt Street-i baptista templomba, ahol továbbbi eligazítást kapsz.”

A bojkott győzelme után ezt írták a négereknek:

BEVEZETŐBEN NÉHÁNY ÁLTALÁNOS JAVASLAT:

1. Nem minden fehér ember elleni az elkülönítés-mentes autóbust. Fogadjatok el a sokak részéről felajánlott jóindulatot.

2. Most már az egész autóbusz áll mindenki rendelkezésére. Foglald el az üres ülést.

3. Imádkozz útmutatásért, és kötelezd el magad szóban és tettben a teljes erőszakmentesség mellett, amikor főlész az autóbuszra.

4. Cselekedeteidben tőgy állandóan tanúbizonyságot a mi Montgomery-beli népünk nyugodt méltóságáról.

5. Minden körülmények között tartsd be az udvariasság és a jó magaviselet általános szabályait.

6. Emlékezz arra, hogy ez nem egyedül a négerek győzelme, hanem győzelem egész Montgomery és az egész Dél számára. Ne dicsekedj! Ne hivatkozd!

7. Légy csendes, de barátságos; büszke, de nem szemtelen; vidám, de nem túlradó.

8. Légy eléggé tele szeretettel ahhoz, hogy elfojtsd a gonoszt, és eléggé megértő ahhoz, hogy egy ellenséget barátta változtass.

MOST PEDIG NÉHÁNY SAJÁTOS JAVASLAT:

1. Az autóbusz vezetője felelős a járműért, és ő kapott utasítást arra, hogy tartsa be a törvényt. Induljunk ki abból a feltételezésből, hogy együttműködésével segíteni fog neked elfoglalni bármelyik üres ülést.

2. Ne ülj szándékosan fehér személy mellé, kivéve azt az esetet, ha nincs más üres hely.

3. Ha valaki mellé leülsz, legyen az fehér vagy színes bőrű, mondd azt: „Szabad”? vagy „Pardon”. Ez egyszerű udvariasság.

4. Ha szitkozódnak veled, ne viszonozd. Ha lökdösnek, azt se viszonozd. Ha megütnek, ne üss vissza, de tanúsíts szeretetet és jóindulatot minden esetben.

5. Ha incidens támad, beszélj mennél kevesebbet és mindig csendes hangon. Ne kelj fel az ülésedről! Minden komoly incidenst jelents az autóbuszvezetőnek.

6. Az első néhány napon igyekezz egy olyan barát társaságában szállni autóbuszra, akik erőszakmentességében bízol. Segíthetitek egymást egy pillantással vagy egy imával.

7. Ha egy másik személyt zaklatnak, ne állj föl, hogy segítségére siess, hanem imádkozz a támadóért, és használd az erkölcsi és szellemi erődöt az igazságot folytatott harc továbbvitelére.

8. Saját képességednek és személyiségednek megfelelően, bátran kísérletezz új és alkotó módon a kibékülés és a társadalmi válfozás érdekében.

9. Ha úgy érzed, hogy nem mered vállalni, járj gyalog még egy-két hétfig. Mi bízunk népünkben.

**ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN
MINDNYÁJATOKON!**

Életének harmadik nagy eseménye az 1963-as washingtoni tüntetés volt. Itt mondta el talán a leghíresebb beszédét, amiben egy álmról szólt 250 ezer embernek:

„Van egy álmom, hogy népem egy szép napon megérti és természetesnek veszi, hogy minden ember egyenlőnek teremtett.

Van egy álmom, hogy egyszer szülőföldemen az egykori rabszolgák fiai az egykori rabszolgatartó urak fiaival testvéri módon egy asztalnál ülnek.

Van egy álmom, hogy országunk, amely most az elnyomás izzó gyűlöletétől szenved, egyszer a szabadság és jogosság oázisává lehet.

Van egy álmom, hogy négy kisgyermekünk egy napon olyan nép gyermeke lesz, ahol az embereket nem a bőrük színe szerint, hanem jellemük szerint ítélik meg...”

1964-ben Nobel békédíjat kap. Ő a legfiatalabb, aki részesült a díjban. 10-szer avatják díszdoktorrá. Ez nem akadályozza meg a hatóságot és ellenfeleit, hogy bántsák, rágalmozgásokat, meghurcolják. 18-szor tartóztatják le, három merényletet követnek el ellene, egyszer mellbe szúrták, bombát dobtak a házára.

„Dombnak felfelé vívott harc” volt az övé, mint Mesterének. Tempójára jellemző, hogy pl. 1964-ben 350 beszédet tartott, naponta sokszor 20 órát dolgozott, napi 70 levelet kapott.

Tömeggyűléseink felhívási szakaszai, amikor önkénteseket kértünk, nagyon hasonlítottak azokhoz a felhívási szakaszokhoz, amelyekre minden vasárnap reggel sor kerül a néger templomokban, amikor is a lelkész felszólítja a jelenlévőket, hogy csatlakozzanak egyházához. Az emberek húszasával, harmincasával, negyvenesével jelentkeztek, hogy csatlakozzanak hadseregünkhöz. Egyáltalán nem haboztunk mozgalmunkat hadseregnek nevezni. Ám ez különleges hadsereg volt. Nem volt más felszerelése, mint őszinteség. Nem volt más uniformisa, mint elszántsága. Nem volt más fegyvere, mint hite. Nem volt más főkéje, mint lelkiismerete. Olyan hadsereg volt ez, amely előrenyomul, de nem tipor. Olyan hadsereg volt ez, amely énekel, de nem mészárol. Olyan hadsereg volt ez, amely kitér, de nem hunyászkodik meg. Arra való volt ez a hadsereg, hogy megrohazza a gyűlölet bástyáit, hogy megostromolja az elkülönítés erődítményeit, hogy bekerítse a megkülönböztetés jelképeit. Olyan hadsereg volt ez, amelynek stratégiáját és hírszerzését a lelkiismeret beszédesen egyszerű parancsai irányították.

1966-ban, New Yorkban egy baptista templomban emeli fel először szavát a vietnami háború ellen. Az USA háborúját a német fasizmushoz hasonlítja.

Már nem csak a néger-kérdés foglalkoztatja, hanem az ember, az emberiség gondja. A három legnagyobb problémát **az igazságatlanságban, a szegénységben és a háborúban látja.**

Közben Dallasban lelövik Kennedyt.

Kétfrontos harcot vív, mivel sokszor az övét is támadják.

1968-ban Mempisben megölik.

„Emberről nem félek”

Alig 24 órával meggyilkolása előtt dr. Martin Luther King Memphisen néger gyülekezetben mondta el utolsó beszédét, amely hívő bizodalmanak megragadó bizonyítéka. A következőkben szó szerint idézünk a beszédéből:

„Ma reggel hagytam el Atlantát; hatan léptünk a repülőgépbe. A pilóta a hangos bemozdón a következőket mondta: „Sajnáljuk a késést, de dr. Martin Luther King van a fedélzeten. Hogy biztosak legyünk abban, hogy minden csomagot gondosan ellenőriztek, hogy biztosak legyünk abban, hogy a gépen minden rendben van, mindennek gondosan utána kellett néznünk. Sőt a géphez egész éjjel őrséget állítottunk.”

Azután Memphisbe érkezünk; néhány ember fenyegetésről beszélt és arról, hogy fehér testvéreink részéről milyen bánfalmazás fog érn.

Nem tudom, hogy most mi fog történni. Van némi nehézségünk. De az igazán nem számít. Mert fent álltam a hegytetőn. Mint minden ember, én is szeretnék élni, sokáig élni, szeretném, ha hosszú élettel áldana meg Isten. De ezzel most nem törődöm. Csak Isten akaratát akarom véghezvinni. És Ő megengedte nekem, hogy ott álljak a hegyormon. Lefelé néztem és láttam az Ígéret Földjét. Talán nem jutok oda veletek együtt, de remélem, hogy egy népként juttok el az Ígéret Földjére.

Ezért boldog vagyok ma este, nem csinálom magamnak gondot. Emberről nem félek, mert szemeim látták az Ígéret Földjét. Legyen dicsőség a magasságban Istennek!”

39 éves. Leginkább hű társának és négy gyermekének fáj hiánya. Temetésén Robert Kennedy is részt vesz.

Amerikaszerre négerlázadások törnek ki. 40 áldozat.

A két éve függőben lévő polgárjogi törvényt gyorsított menetben a Kongresszus két hét alatt megszavazza.

„NYISD MEG A SZÁDAT A NÉMÁÉRT.” (Péld 31,8)

„Boldogok a szelídek, mert ők öröklék a földet.

Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és minden-

féle rosszat hazudnak rólatok. Örüljétek és ujjongjatok azért, hogy jutalmatok bőséges a mennyekben, mert így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.” (Mt 5,5.11)

„Annak, aki arcul üt jobb felől, tartsd oda a másikat arcodat is. Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznék titeket.” (Mt 5,39.44)

„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.”

Szeverényi János

Budapest, 1994. október 31. Pellkán-KIE

MARTIN LUTHER KING SÍRJÁRA

Nem volt elég szidalom, ütleg, -
véred szomjazták a gazok,
odadörgölni igazaknak,
hogy hiába van igazuk,

s kit sötét sorsra szült az anyja,
az csak dicsérje az igát
és bölintson és tartsa száját,
mert megölik, ha felkiált.

Kitől távol állt torz erőszak,
puskavégre pont az való!
A béke Nobel-díja mellé
mi illik jobban, mint golyó?

Ama Bárány juhaként jártál
az úton, melyet meghagyott -
ordítottak rád, majd megettek
hófehér fogú farkasok.

Több erőt, hitet a világba!
- hisz a puszta könny oly kevés.
Ó szív, csitulj, Nem volt hiába.
Mártírok vére: magvetés.

Bodrog Miklós

„Evangélikus Élet”, 1968.

FÉNYGÖMBTELJESÉG -
KRI SZTUS
EGY SÉGELEVEN SÉG

Énekem az Úr

KÁNON

5 szólamú kánon. Minden részt 5x elénekel a következő sorrendben: I.-II.-III.-IV.-V.-IV.-III.-II.-I.

A következő szólam akkor lép be, amikor az előző 5x elénekelte az I. részt.

I. 5x II. 5x III. 5x
IV. CSÖND CSÖND, FÉNY 5x V. CSÖND, FÉNY, ZSÖNG 5x
CSÖND, FÉNY, ZSÖNG, ZENG CSÖND, FÉNY, ZSÖNG, ZENG, RING

Közli: Hikisch Zoltán

SZERKESZTŐI ÜZENET

Sajnos, nyomdai baki miatt előző számunk a megszokottól néhány héttel később jelent meg, ráadásul a megszokott embléma nélkül. Bocsánatot kérünk nevükben.

Aki nem kapja rendesen újságunkat, kérjük, jelezze!

HALÁLOS SZELLEMŰZÉS

Nemcsak a rontó szellemeket, hanem magát a klienst is sikerült a másvilágra küldenie egy Palermó melletti kis falu, San Vito Lo Capo botcsinálta varázslójának.

Az áldozat egy fiatal halász, a 27 éves Luigi Perretto volt, aki végső kétségbeesésében fordult a csodadoktorhoz. Már hónapok óta zsákmány nélkül tért vissza a tengerről, közben társai hallal tömött halókat húztak ki a vízből.

A szelleműző szertartáshoz a halász családtagjai – az apa és a feleség is – asszisztáltak. Ők mutatták a varázslónak, hogy a gonosz által megszállt Luigi testének melyik részébe rúgjon, husággal hova üssön, hol bújhat meg a rontás. A „mágus” az órákon át tartó purifikáció közben időről időre egy bizonytalan eredetű, zöld színű, heves görcsöket okozó folyadékot itatott az erejét fokozatosan elvesztő páciensével.

A fiatalember, akinek szervezete egy idő után nem viselte tovább a megpróbáltatásokat, elájult. A varázsló közölte: a

testből eltávozott a gonosz. A szertartás után egy órával azonban vérömleny keletkezett a halász agyában, aki néhány perc múlva meghalt. Három hónapos kislányának keresztelője másnap lett volna.

A tragédia nyomán közzétett felmérés szerint Itáliában jelenleg körülbelül 300 ezer varázslót, jóst, vajákost és asztrológust tartanak számon. Mintegy 15 millióra tehető azoknak a száma, akik évente legalább egyszer varázslóhoz fordulnak tanácsért. A páciensek 40 százaléka felsőfokú végzettséggel rendelkezik, 40 százalékuk nő.

Az üzlet forgalma 1000 milliárd líra. Egy-egy szeánsz 150-200 ezer lírába (kb. 12 ezer forintba) kerül, a mifikus talizmánok, ereklyék ára azonban akár a 10 millió lírát is elérheti. A varázslók 47 százaléka az északi, fejlettebb tartományokban dolgozik. Az otthonülők 91 telefonos „varázsvonal” szolgáltatásai közül választhatnak.

Nagy Csaba

Hitben járunk, s nem látásban

(2 Kor 5,7)

A szeretetben élők

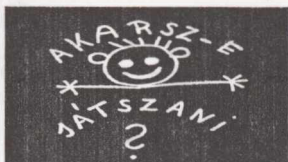
mélyre látnak

A reménységben élők

messze látnak

A hitben élők

mindent másképpen látnak

játszani?

VÍG EGYSZEREGY

Kategória: szójáték

Játékosok: 5-10 fő **Hely:** tetszőleges

Csapat: 0 **Idő:** 5-10 perc

Kellékek: előre megírt kartonlapok, sapka vagy zacskó

Kartonlapokra előre felírjuk az egyszerű egyes tétéleit, és sapkába vagy zacskóba tesszük azokat. A játékosok egymás

után húznak egy-egy lapot, majd kb. fél perc gondolkodás után hangosan felolvassák a maguk szorzópárját úgy, hogy rögtön utána egy jól csengő rímet is hozzáfűznek. Pl.: Hétszer hét az negyvenkilenc – évés után jó, ha pihensz. Vagy: Ötször öt az huszonöt – Pista lova megdöglött.

Ha mindenki volt már, jöhet az újabb kör, újabb rímekkel. Aki hibázik, vagy nem tud rímet mondani, kiesik vagy zálogot ad, esetleg még egy tételt húzhat.

Tekintve, hogy közeleg a Karácsony, ez a játék egy kicsit másmilyen, mint az előző. Ugyanis egy ajándék ötletet írok most le.

KARÁCSONYI KÉPESLAP

Kellékek: rajzlap vagy más szép papír (de lehet egyszerű géppapír is), színes papír, olló, ragasztó

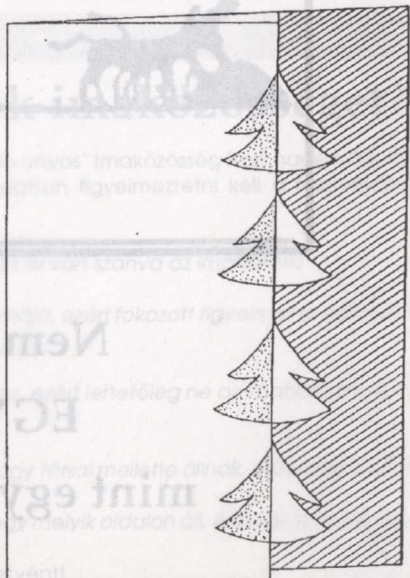
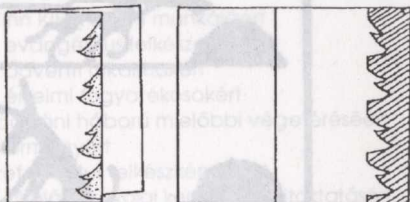
A félbevágott, félbehajtott papír felső részéből vágjunk le 3,5 cm-t így a felső rész kisebb lesz az alsónál. Sötétzöld papírból kinyírunk egy ugyanolyan méretű papírt, mint amekkorát levágtunk. Készítsünk el egy 2,7 cm magas fél fenyőszablont. Ennek segítségével rajzoljuk meg és nyírjuk ki a fenyőfákat. Az így kapott papírcsíkot ráragasztjuk az alsó lapra. A színes papírcsík széle a szétnyitott lap jobb oldali széléhez illeszkedjen.

Ezután világoszöld, vagy ugyanabból a sötétzöld papírból vágjuk ki a fenyőfák másik felét is. A lapot összehajtva jelöljük be nagyon halványan a fenyőfák helyét, és ragasszuk fel őket.

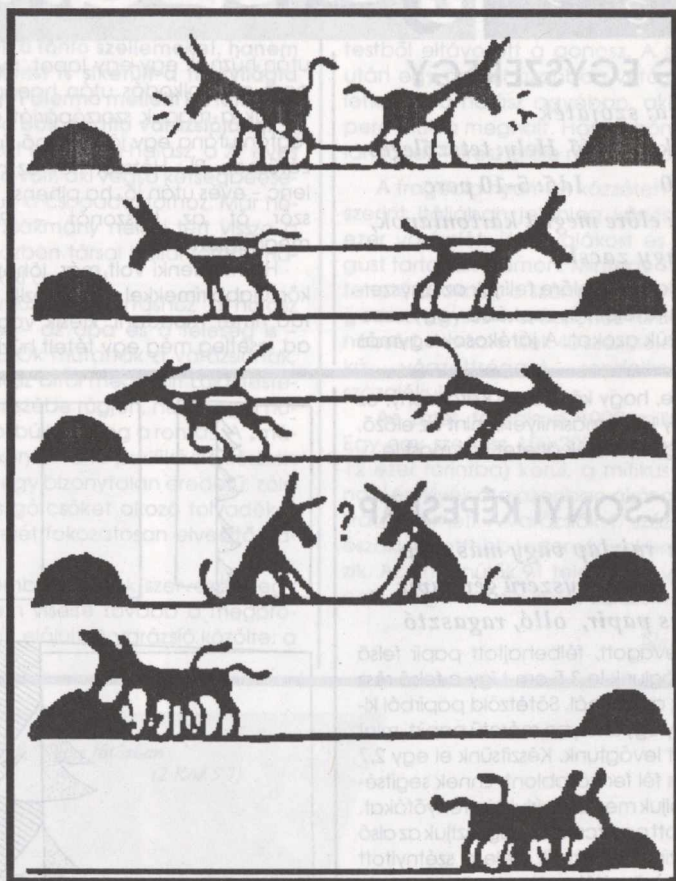
Nem marad más hátra, mint megírni és elküldeni. Higgyétek el, a saját „gyártmányú” lapot még jobban fogják értékelni rokonaitok, barátaitok – és nektek is örömet fog okozni a készítése.

Mindenkinek áldott ünnepeket, boldog új évet kívánok:

Zsó

MESE A KÉT ÖSZVÉRRŐL

Nem jobb-e
EGYÜTT
mint egymás ellen?

„Mindig imádkozni kell és meg nem restülni.” (Lk 18:1)

Miért imádkozzunk?

- mert Isten a hangunkat és a kezeinket imádságra teremtette
- mert az imával egymást is építjük
- mert az imádság beszélgetés az Úrral, és örömet okoz a vele való beszélgetés
- mert az ima megtisztít
- mert imával lehet ellenállni a kísértésnek

„Magasztaljátok az URAT, ti mennyei lények, magasztaljátok az Úr dicsőségét és hatalmát! Magasztaljátok az Úr dicső nevét, boruljatok le az ÚR előtt szent öltözetben!” (Zsoltárok 29:1-2)

Negyedévi imatémák

ADJUNK HÁLÁT:

- a tanévkezdésért
- a csákvári KIE-csoportért
- a koreai keresztyénekért
- a Cseh YMCA-ért
- a Szabadító Jézus Krisztusért

KÖNYÖRÖGJÜNK:

- a finn KIE (NMKY) munkájáért
- az evangélikus lelkészekért
- az adventi alkalmakért
- az értelmi fogyatékosokért
- a balkáni háború mielőbbi végetéréséért
- a kormányért
- a református lelkészképzésért
- az általános iskolai keresztyén hitoktatásért
- a románokért, szerbekért és a szlovákokért

Hogyan szervezzünk imaközösséget?

Ha eldöntöttük, hogy az alkalom nem „szokványos” imaközösség lesz, hanem úgynevezett „imaharc”, akkor szelíden, de határozottan figyelmeztetni kell a résztvevőket néhány dologra:

- csak az vegyen részt, aki fel van készülve és el van szánva az imaharcra
 - az imaharc az imaközösség magasabb formája, ezért fokozott figyelmet és odaadást igényel, és nagyobb felelősséggel jár
 - az imaharc összeszokott csoportot feltételez, ezért lehetőleg ne az imaharc-alkalomra vigyünk új embert
 - a harcok csak úgy tud harcolni, ha tudja, hogy társai mellette állnak, és fedezik a hátát
 - csak az a harcok tud harcolni, aki tudja, hogy melyik oldalon áll, és hogy ki az ellenség és merre van!
- Az Úr áldjon meg minden imádkozó keresztyént!

(A következő számtól: Hogyan dicsőítsünk?)

Szeretettel:

Kristóf

